

Ανασχηματισμός προσώπων χωρίς αλλαγή πολιτικής

Αρχές του χρόνου μας ήλθε και ο αναμενόμενος ανασχηματισμός στο κυβερνητικό σχήμα.

Αμέσως υπήρξαν σχόλια για τα πρόσωπα, ιδιαίτερα σε Υπουργεία που συνδέονται άμεσα με τα μεγάλα ζητήματα της Θεσσαλίας, του γεωργικού τομέα, των αρδεύσεων, των υδάτων, κ.λπ.

Κάποιοι πιστεύουν ότι οι αλληγές μας «ευνοούν», κάποιοι άλλοι ότι μας «δυσκολεύουν».

Η άποψή μας είναι ότι η βασική εικόνα παραμένει η ίδια και ότι οι όποιες προσδοκίες για την ενεργοποίηση της κυβερνητικής μηχανής στην κατεύθυνση επίλυσης των μεγάλων προβλημάτων της

Πέρα από επιμέρους επεμβάσεις με συντήρηση παλαιών και δημιουργία νέων αντιπλημμυρικών έργων τοπικού χαρακτήρα, μέγιστη και κρίσιμης σημασίας αναμένεται να είναι η συμβολή ταμιευτήρων νερού περιμετρικά της Θεσσαλίας (Σκοπιά Φαρσάλων, Ελκασσόνα, Νεοχώρι, Πύλη Τρικάλων, Μουζάκι, κ.λπ.) που θα συγκρατούν τα νερά κατά τη διάρκεια των πλημμυρών, περιορίζοντας αποφασιστικά την καταστροφική τους δράση.

* Παραμένει το πρόβλημα υδατικής ασφάλειας της Θεσσαλίας από τα φαινόμενα ξηρασίας και λειψυδρίας. Η ολοκλήρωση του ταμι-

στόχο τη μείωση των καταναλώσεων τουλάχιστον κατά 25%, αφετέρου με τη σταδιακή επανατροφοδότηση (εμπλουτισμό) νερού στους εξαντλημένους υδροφορείς, αξιοποιώντας συνδυαστικά όλες τις προσφερόμενες δυνατότητες ταμίευσης, είτε αυτές που προαναφέραμε στη ηλεκάνη Πηνειού, είτε (κυρίως) αυτήν της Συκιάς στην όμορη ηλεκάνη Αχελώου.

* Οι σύνθετες δράσεις που, εντελώς συνοπτικά, περιγράψαμε, απαιτούν πολιτικό και διοικητικό συντονισμό στην κατεύθυνση μιας υγιούς και ορθολογικής διαχείρισης των υδάτων. [Και τούτην τη φορά, μπροστά στις αδήριτες και

Από τον Κώστα Γκούμα

σουν και να υπονομεύσουν, με ό,τι μέσα μπορούσαν, την ολοκλήρωση των έργων Άνω Αχελώου (άλλαξαν τα ΣΔΥ και το χωροταξικό, εγκατέλειψαν τα ημιτελή έργα στο έλεος των στοιχείων της φύσης, κ.ά.), μιας και ο βασικός τους ιδεολογικοπολιτικός στόχος είναι να κατεδαφιστούν αυτά τα (εμβληματικά για τις εμμονές τους) έργα.

Και τώρα παρατηρούμε ότι και η ΝΔ, αντικειμενικά, συνεχίζει το έργο τους (!) με σαφή τάση εξάντλησης της τετραετίας της χωρίς καμμία πρόοδο στα έργα Αχελώου, αλλιά και γενικότερα στον ακανθώδη τομέα των υδάτων, όπως προαναφέρθηκε.

Το γεγονός ότι ο μανδύας που φέρουν φέρει την επιγραφή «είμαστε υπέρ της εκτροπής Αχελώου», καθόλου δεν μπορεί να κρύψει την αναποτελεσματικότητα της κυβερνητικής πολιτικής.

Η «σιγή» κατά την πρόσφατη συζήτηση εντός της Κυβέρνησης για αξιοποίηση του Ταμείου Ανάκαμψης και η απουσία οποιουδήποτε

Θεσσαλίας, επιάλιστα σχετίζονται με τα πρόσωπα των Υπουργών. Η πορεία αυτή δεν καθορίζεται ούτε από τις έκτακτες συνθήκες λόγω πανδημίας, ούτε από τον ανασχηματισμό, αλλά αποκλειστικά από την αμείλικτη πραγματικότητα και τις πιστικές ανάγκες, τα οποία τελικά «επιβάλλουν» την πολιτική ατζέντα για τη Θεσσαλία.

Και η ατζέντα αυτή έχει ουσιαστικά διαμορφωθεί εδώ και χρόνια. Στοιχεία της συναντά κανείς διάσπαρτα σε θεσμοθετημένους σχεδιασμούς παλαιότερων κυβερνήσεων, σε προγενέστερες αποφάσεις της Βουλής, σε αρκετά τεχνικά έργα που βρίσκονται σε εξέλιξη κ.ο.κ. Όλα αυτά «περιμένουν» από την Κυβέρνηση να κινηθεί συνθετικά και να προχωρήσει σε ένα ολοκληρωμένο πολιτικό σχέδιο εφαρμογής αυτής της ατζέντας, με τον συντονισμό όλων των Υπουργείων που εμπλέκονται (Υποδομών, Ενέργειας – Περιβάλλοντος, Αγροτικής Ανάπτυξης, κ.λπ.) και βεβαίως υπό την αιγίδα του πολυδιαφημισμένου πρωθυπουργικού επιτελείου.

Το έχουμε ξαναπεί, η Θεσσαλία βρίσκεται μπροστά σε σοβαρούς κινδύνους, σε αβεβαιότητες, αλλά και παράλληλα σε προκλήσεις βιώσιμης ανάπτυξης.

* Παραμένουν οι κίνδυνοι από επαναλαμβανόμενες πλημμύρες στη λεκάνη απορροής Πηνειού.

Ευθύνη – φραγματος Συκιάς επί του Άνω Αχελώου θα προσφέρει τη δυνατότητα για δημιουργία ενός «αποθέματος» υδάτων, αποφασιστικής σημασίας για τις κρίσιμες αυτές περιόδους.

* Το ίδιο έργο (Συκιά) προσφέρει παράλληλα και ευκαιρίες, αφενός για παραγωγή υδροηλεκτρικής ενέργειας, αφετέρου για ενίσχυση των αναγκών άρδευσης, με την περιορισμένη μεταφορά σε προβληματικές περιοχές της Θεσσαλίας, όπου τα υδατικά έλλειμματα αυξάνονται με ταχείς ρυθμούς (υπεραντιλήσεις, σχεδόν «εξαφάνιση» επιφανειακών υδάτων, κ.ά.).

* Το μέγιστο όμως πρόβλημα συνίσταται στην «αφανή» οικολογική καταστροφή που συντελείται κατά τις τελευταίες δεκαετίες και που, δυστυχώς, δεν ευαισθητοποίησε όσο θα έπρεπε ούτε τους φορείς της περιοχής, ούτε τις κυβερνήσεις.

Η καταγραφή - από τα Σχέδια Διαχείρισης Υδάτων (ΣΔΥ) - ενός γιγαντιαίου συσσωρευμένου ελλείμματος στα μη ανανεώσιμα αποθέματα των υπόγειων υδροφορέων του κάμπου, το οποίο ξεπερνά τα 3 δισεκατομμύρια κυβ. μέτρα νερού, δεν μπορεί να αγνοηθεί. Το θέμα αυτό μπορεί να αντιμετωπισθεί μεσοπρόθεσμα σε δύο κατευθύνσεις. Αφενός με την επίμονη εφαρμογή ενός προγράμματος εξοικονόμησης νερού, με

πιστικές ανάγκες, η σημερινή Κυβέρνηση δεν θα πρέπει να αγνοήσει και αυτή (όπως πολλές προηγούμενες) τις προτάσεις για θεσμικό εκσυγχρονισμό και βελτίωση της λειτουργίας του τομέα διαχείρισης υδάτων, καθώς και τη δημιουργία φορέα διαχείρισης με συμμετοχή των χρηστών, όπως συμβαίνει σε πλήθος άλλων χωρών στην Ε.Ε. και τον κόσμο ολόκληρο].

Ο ανασχηματισμός αποτέλεσε την αφορμή για τη διατύπωση των παραπάνω προτάσεων, αλλά και των ανησυχιών μας από την απογοητευτική απραξία, σε όλους τους άξονες που περιγράψαμε, της κυβέρνησης Κυρ. Μητσοτάκη, παρότι οι υποσχέσεις πριν και μετά τις εκλογές του 2019 υπήρξαν άφθονες και ενθουσιώδεις.

Η έλλειψη συντονισμού και η απουσία πολιτικού – κυρίως – σχεδίου για το υδατικό της Θεσσαλίας υπήρξε προφανής.

Στον τομέα των υδάτων η Θεσσαλία ουσιαστικά συνεχίζει να «κινείται» (τρόπος του λέγειν), χωρίς σχέδιο, χωρίς στόχους.

Και ναι μεν, η προηγούμενη Κυβέρνηση επέδειξε ανάλογη απραξία, η πολιτική της όμως είχε διαφορετικό προσανατολισμό. Εκείνοι επικέντρωσαν ουσιαστικά όλη τους την προσπάθεια για να «κτίσουν» ένα δήθεν οικολογικό πρόβλημα, και παράλληλα να αποκρού-

σημαντικούς θεσμοτικούς εγγους από τις σχετικές λίστες, έρχεται εις επίρρωση αυτής της εκτίμησης. Και το δυσάρεστο είναι ότι και ένας σημαντικός αριθμός βασικών φορέων της περιοχής, είτε από τον χώρο της αυτοδιοίκησης, είτε των επιστημονικών οργανώσεων, είτε των συνδικαλιστικών και άλλων συλλογικοτήτων, που άλλοτε έδειχναν μεγάλο ενδιαφέρον και είχαν δραστηριοποιηθεί για το υδατικό – οικολογικό πρόβλημα της Θεσσαλίας (με συνέδρια, ημερίδες, υπομνήματα προς την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και επισκέψεις – πιέσεις στους Υπουργούς), σήμερα σιωπούν απέναντι στη «φιλική» (για τους περισσότερους) Κυβέρνηση Μητσοτάκη και απέχουν, αποδεχόμενοι χωρίς αντιδράσεις την προφανή αγνόηση των υποσχέσεών της.

Το είπαμε και το ξαναλέμε. Η κατάσταση στον τομέα των υδάτων είναι τόσο εκρηκτική, που υποχρεωτικά θα οδηγήσει σε υπέρβαση της αδιαφορίας των κυβερνήσεων και των όποιων πολιτικών μας εκπροσώπων. Είναι απαίτηση των καιρών, της ίδιας της ζωής μας και της ευημερίας των επόμενων γενεών εδώ στη Θεσσαλία.

***Ο Κώστας Γκούμας είναι γεωπό-
νος, πρώην δ/ντής Εγγείων Βελ-
τιώσεων, πρώην πρόεδρος ΓΕΩ-
ΤΕΕ/ΚΕ**